

Warszawa, dnia 5 listopada 2015 r.

Poz. 1806

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU¹⁾**

z dnia 20 października 2015 r.

w sprawie przeglądów i inspekcji oraz międzynarodowych świadectw w zakresie ochrony morza przed zanieczyszczeniem przez statki²⁾

Na podstawie art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje przeglądów i inspekcji oraz sposób, zakres i terminy ich przeprowadzania,
 - 2) sposób wydawania i potwierdzania oraz wzory międzynarodowych świadectw, o których mowa w art. 8 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, zwanej dalej „ustawą”
- w zakresie ochrony morza przed zanieczyszczeniem przez statki.

§ 2. 1. Statek uprawiający żeglugę międzynarodową, określony w Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, 1973 r., sporządzonej w Londynie dnia 2 listopada 1973 r., zmienionej Protokołem uzupełniającym sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1987 r. Nr 17, poz. 101) oraz Protokołem uzupełniającym sporządzonym w Londynie dnia 26 września 1997 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 202, poz. 1679), zwanej dalej „Konwencją MARPOL”, podlega odpowiednio:

- 1) poprzedzającemu inspekcję przeglądowi:
 - a) wstępnemu, przeprowadzanemu przed oddaniem statku do eksploatacji lub wydaniem po raz pierwszy międzynarodowego świadectwa potwierdzającego spełnienie obowiązujących przepisów o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki,
 - b) dla odnowienia międzynarodowego świadectwa, przeprowadzanemu w odstępie czasu nieprzekraczającym pięciu lat, chyba że Konwencja MARPOL stanowi inaczej,
 - c) pośredniemu, przeprowadzanemu między 21 a 27 miesiącem albo między 33 a 39 miesiącem, odpowiednio po przeglądzie, o którym mowa w lit. a albo b,

¹⁾ Minister Infrastruktury i Rozwoju kieruje działem administracji rządowej – gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Rozwoju (Dz. U. poz. 1257).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Unii Europejskiej:

- 1) dyrektywy 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000, str. 81, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 5, str. 358);
- 2) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/15/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich (Dz. Urz. UE L 131 z 28.05.2009, str. 47, z późn. zm.).

- d) rocznemu, przeprowadzanemu w przedziale trzech miesięcy przed lub po upływie roku od dokonania przeglądu, o którym mowa w lit. a lub b, z wyjątkiem roku, w którym przeprowadzany jest przegląd, o którym mowa w lit. c,
 - e) dodatkowemu, ogólnemu lub częściowemu, przeprowadzanemu po naprawie lub wymianie konstrukcji i wyposażenia statku służących zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki;
- 2) inspekcji:
- a) doraźnej, w celu stwierdzenia, czy:
 - statek posiada ważne międzynarodowe świadectwa, o których mowa w art. 8 ustawy, zwane dalej „międzynarodowymi świadectwami”,
 - konstrukcje i wyposażenie statku służące zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki są sprawne technicznie i należyście utrzymane,
 - od czasu wydania międzynarodowych świadectw nie zostały wprowadzone bez zgody uznanej przez Komisję Europejską instytucji klasyfikacyjnej sprawującej nadzór techniczny nad statkiem istotne zmiany w konstrukcji i wyposażeniu statku,
 - spełnione są wymagania określone w art. 9 ustawy oraz w § 3 i w § 6 ust. 2-4,
 - b) innej, określonej w ustawie i konwencjach, o których mowa w art. 1 pkt 1 ustawy, niebędącej inspekcją doraźną.

2. Przeglądy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przeprowadza się w celu stwierdzenia, że statek, jego konstrukcja i wyposażenie spełniają wymagania określone w Konwencji MARPOL oraz w przepisach technicznych wydanych przez uznaną przez Komisję Europejską instytucję klasyfikacyjną sprawującą nadzór techniczny nad statkiem.

3. Kwalifikując statki do inspekcji doraźnej, organ inspekcyjny zapewnia, że inspekcji podlegają w pierwszej kolejności statki, które:

- 1) zostały zgłoszone przez pilotów morskich lub pracowników portowych, jako posiadające nieprawidłowości w zakresie zapobiegania zanieczyszczaniu morza;
- 2) są przedmiotem raportu lub skargi kapitana statku, członka załogi lub innej osoby, lub jednostki organizacyjnej, chyba że organy inspekcyjne państwa portu uznają raport lub skargę za bezpodstawną;
- 3) są podejrzane o naruszenie przepisów dotyczących zapobiegania zanieczyszczaniu środowiska szkodliwymi substancjami lub ściekami;
- 4) powodowały zagrożenie dla środowiska naturalnego;
- 5) nie poinformowały portu o odpadach znajdujących się na tych statkach;
- 6) nie zdały odpadów w porcie, w którym aktualnie się znajdują, a nie posiadają zbiorników o pojemności wystarczającej do składowania odpadów znajdujących się na statku i odpadów, które zostaną wytworzone do czasu zawinięcia statku do następnego portu;
- 7) są podejrzane, na podstawie informacji uzyskanych od kapitanów statków, że nie spełniają wymogów ustawy.

4. W zakresie przestrzegania obowiązku zdawania do portowych urzędzeń odbiorczych odpadów i pozostałości ładunkowych, organ inspekcyjny przeprowadza rocznie inspekcje doraźne statków innych niż statki rybackie oraz statki sportowe uprawnione do przewozu mniej niż 12 osób, w liczbie co najmniej 25% ogólnej liczby indywidualnych statków zawijających do polskich portów, obliczonej jako średnia arytmetyczna z trzech ostatnich lat kalendarzowych.

5. W zakresie przestrzegania obowiązku zdawania do portowych urzędzeń odbiorczych odpadów i pozostałości ładunkowych przed opuszczeniem portu, organ inspekcyjny przeprowadza inspekcje doraźne statków rybackich i statków sportowych uprawnionych do przewozu mniej niż 12 osób.

6. W zakresie przestrzegania obowiązku zdawania do portowych urzędzeń odbiorczych odpadów i pozostałości ładunkowych, organ inspekcyjny przeprowadza inspekcję doraźną statku, jeżeli jest on przedmiotem raportu lub meldunku dokonanej przez administrację morską innego państwa.

§ 3. W celu zapewnienia, że system przeciwporostowy zastosowany na statku spełnia wymagania przepisów rozporządzenia (WE) nr 782/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie zakazu stosowania związków cynoorganicznych na statkach (Dz. Urz. UE L 115 z 09.05.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 7, str. 266) oraz Międzynarodowej konwencji w sprawie kontroli szkodliwych systemów przeciwporostowych na statkach, podpisanej w Londynie dnia 5 października 2001 r. (Dz. U. z 2008 r. Nr 134, poz. 851), zwanej dalej „Konwencją AFS”, statek o pojemności brutto 400 i większej, z wyjątkiem umocowanych i pływających platform

wiertniczych oraz pływających obiektów magazynowych (FSU) i pływających urządzeń produkcyjno-magazynowo-odbiorczych (FPSO), podlega odpowiednio:

- 1) przeglądowi wstępnemu, przed rozpoczęciem żeglugi lub w przypadku gdy statek jest po raz pierwszy umieszczany w suchym doku w celu zastosowania systemu przeciwporostowego oraz
- 2) przeglądowi, w przypadku gdy system przeciwporostowy jest zmieniany lub zastępowany.

§ 4. 1. W trakcie inspekcji inspektor organu inspekcyjnego lub upoważnionej uznanej przez Komisję Europejską instytucji klasyfikacyjnej powinien w szczególności sprawdzić, czy:

- 1) statek podczas przebywania na morzu oraz postoju w porcie przestrzega wymagań eksploatacyjnych określonych w załącznikach do Konwencji MARPOL, Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, sporządzonej w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 346), zwanej dalej „Konwencją Helsińską 1992”, oraz Konwencji AFS;
- 2) statek posiada książkę zapisów olejowych;
- 3) statek przewożący jako ładunek olej lub chemikalia w stanie płynnym posiada książkę zapisów ładunkowych, zgodnie z wymaganiami Konwencji MARPOL i Konwencji Helsińskiej 1992;
- 4) zbiornikowiec olejowy o pojemności brutto poniżej 150 posiada książkę zapisów olejowych w formie uzgodnionej z dyrektorem urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku;
- 5) statek posiada książkę odpadów powstających na statku;
- 6) książki, o których mowa w pkt 2–5, są prowadzone w języku polskim, a dla statków uprawiających żeglugę międzynarodową – również w języku angielskim;
- 7) armator statku o polskiej przynależności wyposażył statek w:
 - a) książki, o których mowa w pkt 2–5, stanowiące druk ścisłego zarachowania, po uprzednim zarejestrowaniu ich w urzędzie morskim właściwym dla portu macierzystego statku,
 - b) okrętowy plan zapobiegania rozlewom olejowym lub okrętowy plan zapobiegania zanieczyszczeniu morza szkodliwymi substancjami ciekłymi,
 - c) plan postępowania z odpadami.

2. Inspekcja doraźna w zakresie zawartości siarki w dostarczanych na statki lub używanych na statkach paliwach żeglugowych powinna być przeprowadzana przez organ inspekcyjny zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13f ust. 3 ustawy.

3. W zakresie systemu przeciwporostowego, w oparciu o wytyczne Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) zawarte w Rezolucji MEPC.208(62), dotyczące przeprowadzania inspekcji systemów przeciwporostowych na statkach³⁾, organ inspekcyjny przeprowadza:

- 1) inspekcję doraźną, obejmującą sprawdzenie, czy na pokładzie statku znajduje się ważne Międzynarodowe świadectwo systemu przeciwporostowego lub Deklaracja systemu przeciwporostowego, jak również sprawdzenie dodatkowych dokumentów związanych ze świadectwem lub deklaracją;
- 2) inspekcję rozszerzoną, w przypadku gdy istnieją podstawy do stwierdzenia, że statek narusza postanowienia Konwencji AFS lub system przeciwporostowy nie jest zgodny z danymi zawartymi w Międzynarodowym świadectwie systemu przeciwporostowego lub Deklaracji systemu przeciwporostowego.

4. Inspekcja rozszerzona może obejmować pobranie i analizę próbek systemu przeciwporostowego zgodnie z wytycznymi Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), zawartymi w Rezolucji MEPC.104(49), dotyczącymi pobierania próbek systemów przeciwporostowych stosowanych na statkach³⁾ w celu stwierdzenia, czy system przeciwporostowy nie zawiera związków cynoorganicznych.

5. Analizę próbek systemu przeciwporostowego przeprowadza się w laboratorium akredytowanym zgodnie z wymaganiami Polskich Norm⁴⁾.

³⁾ Wytyczne IMO, o których mowa w § 4 ust. 3 i 4, zostały podane do publicznej wiadomości w obwieszczeniu Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 28 sierpnia 2013 r. w sprawie podania do publicznej wiadomości niektórych przepisów Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) dotyczących systemów przeciwporostowych na statkach (Dz. Urz. MTBiGM poz. 52).

⁴⁾ Norma PN-EN ISO/IEC 17025 – „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących”.

6. Czynność pobrania próbek systemu przeciwporostowego na statku może być zlecona przez organ inspekcyjny wyspecjalizowanej organizacji lub osobie.

7. Inspekcję oraz analizę próbek systemu przeciwporostowego przeprowadza się bez uszczerbku dla eksploatacji statku.

8. W przypadku gdy w wyniku czynności podjętych w ramach inspekcji stwierdzono, że statek nie spełnia wymogów Konwencji AFS, organ inspekcyjny powiadamia niezwłocznie o tym fakcie właściwe władze państwa przynależności statku za pośrednictwem ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

§ 5. 1. Statek zgłoszony do przeglądu lub inspekcji powinien być przygotowany do ich sprawnego przeprowadzenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do przeglądu lub inspekcji przeprowadzanych na żądanie armatora lub kapitana statku.

3. Przy przeprowadzaniu przeglądu lub inspekcji powinien być obecny kapitan statku lub wyznaczony przez niego zastępca.

§ 6. 1. W przypadku pozytywnego wyniku przeglądów i inspekcji, o których mowa w § 2 ust. 1, organ inspekcyjny lub upoważniona uznana przez Komisję Europejską instytucja klasyfikacyjna wydaje statkowi o polskiej przynależności międzynarodowe świadectwa na formularzach, których wzory określa Konwencja MARPOL.

2. Organ inspekcyjny właściwy dla portu macierzystego statku dokonuje potwierdzenia w międzynarodowym świadectwie zezwolenia na odstępianie od ogólnych wymogów eksploatacyjnych przez statek spełniający warunki uzyskania zwolnienia od wymagań, określonych w Konwencji MARPOL.

3. Organ inspekcyjny właściwy dla portu macierzystego statku na wniosek armatora potwierdzony przez upoważnioną uznaną przez Komisję Europejską instytucję klasyfikacyjną dokonuje potwierdzenia w międzynarodowym świadectwie zezwolenia na odstępianie od wymogów określonych w Konwencji MARPOL w zakresie konstrukcji statku, jego wyposażenia, osprzętu, materiałów, urządzeń lub aparatury, a także na zastosowania rozwiązań równoważnych.

4. W przypadku zakupu statku budowanego, odbudowywanego albo zakupionego z ważną klasą nieuznaną przez Komisję Europejską instytucji klasyfikacyjnej organ inspekcyjny wydaje międzynarodowe świadectwa, o ile statek został przekazany pod nadzór techniczny uznanej przez Komisję Europejską instytucji klasyfikacyjnej przy pierwszym przeglądzie dla potwierdzenia klasy, jednak nie później niż 15 miesięcy od daty zakupu statku.

5. W przypadku pozytywnego wyniku przeglądów, o których mowa w § 3, organ inspekcyjny lub upoważniona uznana przez Komisję Europejską instytucja klasyfikacyjna wydaje dla statku Międzynarodowe świadectwo systemu przeciwporostowego lub odpowiednio dokonuje potwierdzenia tego świadectwa.

6. Armator statku lub upoważniona przez niego instytucja klasyfikacyjna wydaje dla statku o długości 24 m i większej oraz o pojemności brutto mniejszej niż 400, wyłączając umocowane i pływające platformy oraz FSU i FPSO, Deklarację systemu przeciwporostowego.

7. Wzory Międzynarodowego świadectwa systemu przeciwporostowego oraz Deklaracji systemu przeciwporostowego określa Konwencja AFS.

8. Międzynarodowe świadectwa, o których mowa w ust. 1, 4 i 5, mogą być wydane, jeżeli uznana przez Komisję Europejską instytucja klasyfikacyjna, sprawująca nadzór techniczny nad statkiem, potwierdzi w świadectwach klasy zgodność z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska morskiego przed zanieczyszczeniami ze statków.

9. W przypadku pozytywnego wyniku przeglądu upoważniona instytucja klasyfikacyjna sprawująca nadzór techniczny nad statkiem, która przeprowadziła przegląd, wydaje statkowi o polskiej przynależności zaświadczenie o zgodności.

10. Świadectwa, o których mowa w ust. 1, 5 i 6, wydaje się w języku polskim i angielskim.

§ 7. 1. W ramach przeglądu lub inspekcji sporządza się protokół, którego kopię otrzymuje kapitan statku i armator.

2. W protokole, o którym mowa w ust. 1, określa się stwierdzone w ramach przeprowadzanego przeglądu lub inspekcji niezgodności z obowiązującymi przepisami i wymaganiami technicznymi, zalecenia pokontrolne dla armatora lub kapitana statku oraz termin zgłoszenia wykonania zaleceń organowi, który przeprowadził przegląd lub inspekcję.

3. W przypadku:

1) przeglądu – uznana przez Komisję Europejską instytucja klasyfikacyjna sprawująca nadzór techniczny nad statkiem,

2) inspekcji – organ inspekcyjny lub upoważniona instytucja klasyfikacyjna

– powiadają armatora statku, a w odniesieniu do statku o obcej przynależności – również konsula państwa, którego banderę podnosi statek, oraz organ, który wydał międzynarodowe świadectwa, o niezgodnościach z obowiązującymi przepisami i wymaganiami technicznymi wynikających z protokołu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wynik przeglądu lub inspekcji jest negatywny.

4. W przypadku gdy organem inspekcyjnym jest konsul, kopię protokołu z inspekcji organ ten przekazuje dyrektorowi urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku.

5. W przypadku zatrzymania statku z powodu niewykonania obowiązku zdania odpadów i pozostałości ładunkowych do portowych urządzeń odbiorczych, w protokole, o którym mowa w ust. 1, potwierdza się wypełnienie obowiązku zdania odpadów i pozostałości ładunkowych do portowych urządzeń odbiorczych jako warunek wydania zgody na opuszczenie portu.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁵⁾

Minister Infrastruktury i Rozwoju: *M. Wasiak*

⁵⁾ Niniejsze rozporządzenie poprzedzone było rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 5 grudnia 2008 r. w sprawie sposobu, zakresu i terminów przeprowadzania przeglądów i inspekcji, sposobu wydawania, potwierdzania oraz wzorów międzynarodowych świadectw w zakresie ochrony morza przed zanieczyszczeniem przez statki (Dz. U. Nr 225, poz. 1493), które na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 listopada 2014 r. o zmianie ustawy o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1554) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.